

AUTOCRÍTICA I RECULL PERSONAL DEL DOSSIER

Em sembla interessant incloure una secció d'autocrítica, perquè s'ha de fer l'esforç d'adonar-se dels problemes que han sorgit al llarg de l'elaboració del dossier.

Primer de tot, caldria haver consensuat el vocabulari, perquè hi ha molts matisos en paraules com *dogma, veritat, realitat, progrés*. Així que caldria haver definit prèviament aquests conceptes per tal que tots estiguéssim referint-nos al mateix. Sovint es tracta de paraules amb connotacions despectives en l'àmbit científic perquè fan referència a la religió o la metafísica, i per aquest motiu he trobat que els entrevistats eren reticents a usar-los.

D'una altra banda potser hagués calgut fer arribar prèviament el guió de les entrevistes als entrevistats, ja que crec que els temes són prou complexos com per requerir una reflexió abans de l'entrevista. Però també podem considerar el contrari perquè són temes implícits en la ciència i el que ens interessa són les opinions immediates.

Quant al recull personal, m'agradaria començar pel que penso que és un punt de vista molt positiu d'entendre la ciència. La ciència és un producte cultural de cada època. Així, la ciència d'avui no és millor que la d'abans, però en canvi la ciència d'aquest segle és la millor que hi pot haver, i la ciència del segle XVIII també és la millor que hi pot haver al segle XVIII, i la del segle XIX és la millor que hi pot haver al segle

XIX... D'aquesta manera, la concepció del científic és sempre positiva, en el sentit que ara ho fem molt bé, però abans també. A més, això es pot extrapolar a tu ets el millor però el del costat també... De totes maneres aquí s'està fent un judici de valors ja que es considera la ciència com a "bona".

Es podria dir també que la ciència al llarg del temps no tendeix a la millora sinó que en cada moment hi ha la ciència que hi ha i no té sentit comparar-les una amb l'altra, perquè són ciències de moments historicoculturals diferents. I és l'home qui des de la seva subjectivitat posa la qualificació de bo o dolent.

Un apunt que he trobat curiós és el fet que la ciència que es considera més amunt en la jerarquia de les ciències són les matemàtiques. Però de fet aquesta seria la ciència més humana...? Ja que... existeixen les matemàtiques fora de l'home?

Pel que fa a la teoria de Darwin, voldria remarcar que en l'actualitat sembla que usem aquesta teoria evolutiva més que com una teoria com una realitat (segons la terminologia també podria dir-se veritat). A més, com en la seva primera redacció estava plena de judicis de valors, "com a bons científics" hem intentat d'objectivar-la al màxim i fer-la més neutra... però es pot ser objectiu?

És també important veure que la ciència és un instrument de les estructures de poder, ja sigui polític o econòmic, i que per tant el finançament seguirà criteris

que interessin a aquestes estructures... Aquí hi ha un perill, perquè a aquestes estructures els interessa potenciar el consumisme i mantenir la fortaleza de l'home com a ésser superior i que per tant pot permetre's el luxe de "destrossar" la naturalesa...

També m'agradaria ressaltar que sembla que existeix un allunyament entre les diferents disciplines. Al meu entendre això implica un tancament en les possibilitats de veure i interpretar el que es veu, ja que cadascú té una manera de veure les coses i per exemple un filòsof proposa una mirada diferent de la d'un biòleg. Per tant, crec que seria beneficiós més contacte entre els diferents àmbits d'estudi per tal d'enriquir-nos mútuament. D'una altra banda penso que en l'ensenyament de biologia manca una assignatura on es poguessin debatre temes com els tractats en aquest dossier, i en la qual hi hagués diferents punts de vista. A més em sembla que cal fomentar l'esperit crític i la capacitat de veure les coses amb uns ulls que observen amb diferents mirades. Potser la pròxima revolució científica estarà marcada per una major cooperació, integració i comunicació entre les persones... qui sap.

Ja per acabar m'agradaria adaptar una frase que vaig llegir en la contraportada d'un llibre de Nietzsche, per tal de relativitzar tot el que he escrit fins ara: *Tota la filosofia o ciència amaga darrere una filosofia o ciència; tota opinió és també un amagatall, tota paraula, també una màscara.*